

VÁNOČNÍ LERCHOVÁK

2022

Dobrý den,

Právě držíte v ruce vánoční číslo našeho Lerchováku. Co v něm najdete? Spoustu krásných prací žáků ZŠ Lerchova – obrázky, rozhovory, dopisy, ale třeba i slohové práce, které Vaši spolužáci napsali. Možná si říkáte, kdy asi tak mám najít čas na to, abych to všechno přečetl? Ale to je právě to kouzlo Vánoc... Zastavit se, udělat si hrnek teplého voňavého čaje, v klidu si sednout a prolistovat náš časopis. Budeme rádi, když Vám pomůžeme navodit tu správnou vánoční atmosféru třeba naším kvízem, nebo popisy zimních obrázků Josefa Lady. Tak ať se Vám hezky čte...

Vaše redakce

Autorem obrázku na titulní stránce je Jakub Citrin Vanek, 7.B

Autorkou Luštěnky je Zuzka Zajícová, 7.B

Autorkou Ježíška na této stránce je Anna Petříková, 9.C

Vánoční kvíz

1. Co znamená slovo adventus, ze kterého vychází pojem advent označující předvánoční období?

- a. příchod
- b. očekávání
- c. naděje

2. Období adventního půstu trvalo původně 40 dní, poté se ustálilo na 4 týdny.

Kdy

adventní postní doba končí?

- a. čtvrtou adventní neděli po východu slunce
- b. 24. prosince po východu první hvězdy
- c. odpálením novoročního ohňostroje 31. prosince

3. Co znamená přívlastek Kristus, který se za Ježíšovým jménem používá?

- a. jedná se o rodové příjmení
- b. pochází z řeckého christós, tedy “pomazaný” neboli mesiáš
- c. je odvozeno od latinského christus, což znamená prorok

4. Jaké dary přinesli mudrcové z východu známí jako tři králové?

- a. zlato, kadidlo, myrhu
- b. beránka, víno, chléb
- c. drahé kameny, hedvábí, orientální koření

5. Ještě v 16. století u nás přetrvával zvyk dávání vánočních dárků státním úředníkům, které měly charakter úplatku. Jak se ve staročestíně nazývaly?

- a. halapartny
- b. chlapaprance
- c. halafance

6. Východní církve slaví Vánoce později. To je dáno jednak juliánským kalendářem a jednak tím, že spíše než na narození kladou důraz na zjevení božské

podstaty

v Ježíši, tedy slavnost Epifanie. Na kdy připadá?

- a. 6. ledna
- b. 13. ledna
- c. 2. února

7. Kde každoročně končí strom ze Staroměstského náměstí v Praze?

- a. v dubnu se použije na oheň na pálení čarodějnic
- b. skončí v jednom ze sběrných dvorů
- c. pochutnají si na něm zvířata z pražské zoo

8. Vánoční svátky oficiálně končí slavností, která připadá vždy na první neděli po 6. únoru. Jaký svátek křesťané v tento den slaví?

- a. svátek Křtu Páně
- b. Epifanii
- c. Hromnice

9. Kdo nosí dárky v Argentině?

- a. Padre de Navidad
- b. kůň Magi
- c. skřítek Pixie plata

10. Vypadá německá štědrovečerní tabule jako u nás?

- a. ano, i zde se podává výhradně kapr a bramborový salát
- b. ne, podává se štika a opečené plátky brambor, opečené penízky
- c. ne, pokrmy jsou mnohem pestřejší, kromě různých druhů ryb se jí i drůběž a různé druhy klobás

11. Slaví se Vánoce také na Kubě?

- a. ano, vždycky se tam slavily
- b. ne, nikdy se tam neslavily
- c. ano, ale v roce 1969 je Fidel Castro zakázal, povolil je až v roce 1998 kvůli návštěvě papeže Jana Pavla II., původně je na rok

12. S kým v Rusku roznáší dárky děda Mráz?

- a. se Sněhurkou
- b. s andělem
- c. roznáší je sám

13. K Vánocům patří také betlém. Legenda praví, že jeden z prvních “živých” betlémů zinscenoval jeden známý křesťanský světec, který?

- a. svatý Štěpán
- b. svatý František z Assisi
- c. svatý Mikuláš

14. Kdo nosí dárky v Sýrii?

- a. nejmenší a nejmladší z velbloudů Tří králů
- b. opička jménem Tali
- c. Santa Claus

15. Kolik skřítků roznáší dárky na Islandu?

- a. 1
- b. 33
- c. 13, Islandčané navíc věří na vánoční kočku, která sežere každého, kdo nebyl celý rok dostatečně pilný a pracovitý

Řešení: 1a), 2b), 3b), 4a), 5c), 6a), 7c), 8a), 9b),10c),11c),12a),13b),14a),15c)

Vymysli příběh ... použij tato slova:

Kočka, jít, bagr, kukuřice, auto, jednorožec, Ederson, bahno, rakev, kopat, žvýkačku, elektrikář, gynekolog, mrtvola, postel, duha, ledňáček

Neuvěřitelné přátelství...

To už je velmi dávno, když byl naposledy spatřen jednorožec. Tehdy se kamarádil s kočkou. Bylo to neuvěřitelné přátelství. Když jim bylo zhruba šest let, tak jim dal elektrikář Ederson práci. Měli trhat a hlídat kukuřici před ledňáčky.

Jednoho dne se kukuřice ztratila a pan Ederson se pěkně naštvál. "Takhle by to nešlo", křičel na ně. "Máte přece hlídat i v noci. Tak mi řekněte, jak je možné, že je kukuřice pryč", řval ještě hlasitěji. "No my jsme si možná trochu zdřímli", povídala mu na to kočka. "Už se to nikdy nestane", řekl jednorožec. A tak vymysleli plán. Jednorožec vytvořil duhu, na kterou postavili postel, ale aby to bylo víc strašidelné, tak vykopali rakev, ze které vyndali mrtvolu gynekologa. Mrtvolu dovezli bagrem na duhu. A pak už jen čekali. Zhruba o půlnoci přijelo auto, ze kterého vystoupil ledňáček. Vydal se směrem pod duhu. Šel a šel, až na něj spadla mrtvola. "Pomoc", volal. "Copak tu děláš?", ptal se jednorožec. "Jen jsem si šel pro bahno. Je to výborná masť", říkal ledňáček. "Omlouvám se, nevěděli jsme to", omluvili se oba. Všechno si vyjasnili a nakonec se z nich stali kamarádi.

Terka Votavová, 8. A

Byla jednou jedna...

Byla jednou, jedna kočka. Ta ráda chodila k řece, kde stával starý bagr. U něj poletovali mladí ledňáčci.

Kočka nejraději chodila k řece, když pršelo. Po dešti se objevila překrásná duha, po které přiběhl jednorožec s kukuřicí místo rohu. Jeho kukuřičný roh vždy poničil elektrické vedení přes řeku a musel ho elektrikář Zdenda opravit.. Jenže si před tím dal žvýkačku a to neměl dělat. Přijel autem k řece a vylezl na žebřík. Zatočila se mu hlava a spadnul na zem do bahna. Jeho kamarád gynekolog Ederson koupil rakev. Do ní dal mrtvolu. Převezl ji. Rakev položil na postel. Pečlivě vykopával díru a rakev do ní dal. V tu chvíli začala být bouřka, objevila se duha. Po duze opět přiběhl jednorožec. Sebral rakev a odběhl zpět po duze. Po třech hodinách se objevila zase duha. Ale místo jednorožce po ní šel Zdenda. Zdenda byl živý a zdravý. „Stal se zázrak!“ řekl Ederson.

A to byl konec příběhu o kukuřičném jednorožci.

Boženka Hrachová, 8. A

Výlet za záchranou

Jelikož jsem členka Edersenova klubu, který není zaměřený na fotbal, ale na říši fantazie, byla jsem pozvána na schůzi spolku. Nebyla to jen tak obyčejná schůzka, byla velmi tajná a důležitá. Schůzka se konala v úplně obyčejném domě na kraji města. Všichni jsme se usadili a Ederson k nám začal promlouvat „fantazie skoro vymizela, dospělí nemají skoro žádnou a děti si nedokážou představit ani kočku“ řekl „musíte s tím něco udělat“. Najednou se všichni podívali na mě. „Musíte, jeden z vás“ řekl Ederson „Co musíme?“ řekli jsme sborově, „Jeden z vás se musí vydat na dlouhou a těžkou cestu do království fantazie.“ Všichni se na mě nepřestávali dívat. Připadala jsem si jako elektrikář, který se bojí elektřiny. Bylo jasné, že půjdu já. Cestu jsem tedy měla naplánovanou na další den.

Bylo to tady, musela jsem vyrazit. Nejprve jsem jela autem do lesa, tam jsem už musela po svých. Cestou jsem potkala gynekologa, který žvýkal žvak a za ním letěl ledňáček. Cesta byla dlouhá, ale já musela jít. Najednou jsem se ocitla ve světě fantazie. Všude byly duhy a na nich jednorožci. Jedna přítulná kočka se dokonce vydala se mnou. Najednou jsem si všimla bagru, který řídila mrtvola a na kapotě si vezla rakev. Chvíli jsem jí sledovala, abych viděla, co bude dělat. Mrtvola bagrem vykopala díru, rakev si dala do jámy a vlezla si do rakve.

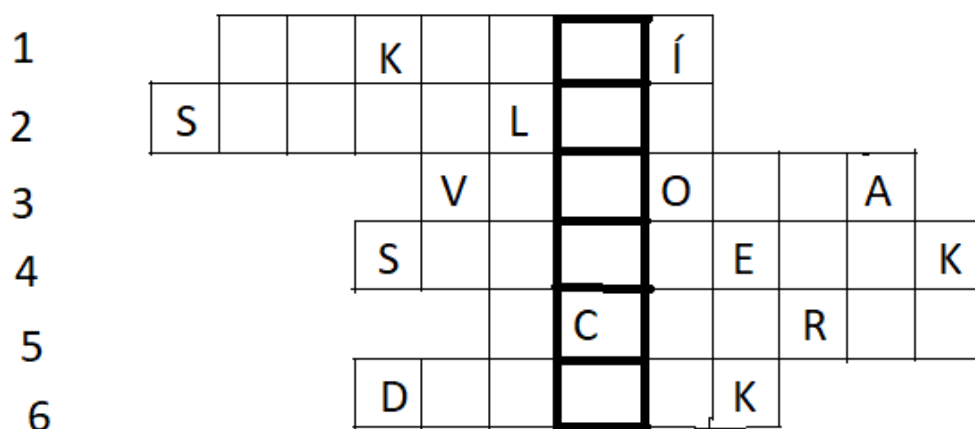
Byla jsem hodně vysílená, měla jsem hlad a žízeň. V tom mě někdo bouchl do hlavy. Když jsem se po pár hodinách probudila, byla jsem v barevném vězení. Nevěděla jsem, co mám dělat. Najednou přišly koaly jako hlídači a řekly „Jestli nám neřekneš co tu chceš, hodíme tě růžovým žralokům“, „nemůžu vám to říct, musím mluvit s královnou“ řekla jsem „NE“ řekly a daly mi k jídlu kukuřici. Musela jsem se z toho dostat sama. Kočka byla stále se mnou, drápkem odemkla žalář a přes všechny překážky jsme se ke královně dostali. Královna mě vyslechla a se vším mi pomohla.

Po všem co jsem musela překonat, jsem vše zvládla. Od Edersona jsem dostala cenu velmi významnou a fantazie byla ZACHRÁNĚNA.

Anička Zrounová, 8.A

Křížovka

1. Co se peče na Vánoce?
2. Co se staví, když napadne sníh?
3. Co se dává na Štědrý den k snídani?
4. Co se zdobí na Vánoce?
5. Co se dává na kapra nebo do čaje?
6. Co se dává pod stromeček?

Vánoční Luštěnky

Mašle
 Imeli
 Anděl
 Jablko
 Koledy
 Volno
 Zvonček
 Červená
 Zelená
 Sob
 Hvězda
 Ježíšek
 Santa
 Ozdoby
 Stromek
 Kapr
 Rolničky
 XMAS
 Vánoce
 Sníh
 Saně
 Vánoční hry
 Svíčky
 Svícen
 Balící papír
 Světla
 Vánočka
 Dárky
 Sněhulák

J	E	Ž	Í	Š	E	K	N	O	S	N	Í	H	P	Ř	E
M	A	M	J	I	Y	V	O	Ř	Á	S	V	Ě	T	L	A
E	N	B	A	E	D	S	V	E	N	K	O	S	T	E	L
L	D	E	L	Š	E	H	Z	CH	Ě	B	Y	K	R	Á	D
Í	Ě	V	L	K	L	V	O	L	N	O	Z	D	O	B	Y
V	L	Á	Ě	V	O	Ě	X	M	A	S	A	N	T	A	Á
Ě	N	N	O	C	K	Z	E	L	E	N	Á	L	E	D	A
N	P	O	E	B	Ř	D	Š	E	N	Á	N	Y	D	V	S
E	H	Č	C	O	K	A	P	R	S	E	E	Ž	Q	E	N
C	N	N	O	B	T	Z	I	M	A	T	V	E	Y	N	Ě
Š	K	Í	N	Y	K	Č	I	N	L	O	R	N	O	T	H
A	U	H	Á	C	U	K	R	O	V	Í	E	O	V	Y	U
T	B	R	V	Á	N	O	Č	K	A	R	Č	O	M	K	L
Y	A	Y	K	Č	Í	V	S	V	Í	C	E	N		E	Á
B	A	L	Í	C	Í	P	A	P	Í	R	Ř	Í	Z	E	K

Advent
 Řízek
 Zima
 Věvec
 Lyže
 Cukroví
 Boby
 Ořech

Kostel
 Kuba
 Zvon
 Šaty

Tajenka: -----

Popis obrázku Josefa Lady

Na obrázku, který namaloval Josef Lada, můžeme vidět vesnici v období zimy. Nad vesnicí se nachází kostel a v ní sáňkují děti v odpoledním čase.

V pozadí je na obrázku statek, který má zelenou omítku a je z kamene. Na statku se chovají koně s hnědobílou barvou. Statek vypadá jako bohatší stavba, protože je veliký a má více oken, která jsou členěná. Dál můžeme vidět nad statkem kostel, který má růžovou barvu a zasněženou střechu. U kostela se nachází hřbitov, kterému jsou přes keř vidět jen kříže. Ke kostelu vede zasněžená cesta s opadanými stromy. Nebe nad kostelem je typicky v tomto období zimy zatažené. Když se vrátím ke kostelu, tak se u něj nachází bílá kaplička s křížem na střeše.

V popředí můžeme vidět náves a v ní ve středu je pumpa na vodu. Dále se v popředí nachází dřevěný baráček s růžovou zídkou a zasněženou střechou. Na baráčku jsou dvě členěná okna, která mají modrou barvu. Mezi těmito okny je ještě jedno malé kulaté okno, do kterého se dávají zmenšeniny svatých. Vedle baráčku sáňkují, koulují se a staví sněhuláka děti, který mají na sobě dřeváky a oblečení do zimy. Kluk s holkou, kteří sáňkují, drží klacek, kterým ovládají sánky. Na sáňkující děti se kouká holka, která má na ruku rukávník. Kluk pod kopcem, ze kterého sáňkují kluk s dívkou, čeká nejspíše na sánky, které si půjčí. Druhý kluk se dívá na kopec, drží v ruce sněhovou kouli a má sánky, na kterých má malého sněhuláka. Napravo od dětí vidím dřevěnou a zasněženou chatu, pouze s jedním oknem. Ze střechy trčí rampouchy a naproti chatě je opadaný a také zasněžený strom. U chaty se ještě nachází postavený sněhulák s knoflíky od uhlí a na hlavě s červeným hrncem, místo nosu má mrkev.

Marek Melka, 7.C

Na obraze s názvem „Co přináší zima“ od Josefa Lady, vidíme děti, které si užívají zimní radovánky v malebné zasněžené vesničce z 19 století.

První, co mě na malbě zaujme, je veliký růžový kostel s hřbitovem a kapličkou, stojící

na zasněženém kopci. Vše kolem dokola ohraničuje vysoká šedivá kamenná zeď. Vpravo od kostela se mezi dvěma stromy tyčí křížek. Zpoza kopce vykukují zasněžené střechy chalup. V pozadí je krásně znázorněna zimní šedomodrá obloha. Celá krajina je zasněžená a všude kolem poletují nadýchané sněhové vločky. Z kopce vede vyšlapaná cesta lemovaná holými vysokými stromy, po které dojdeme až na náves menší vesnice. Náves kolem dokola obklopuje pár stavení. Ta mají zamlžená okénka, dřevěné štíty a sněhovou pokrývku na střechách. Uprostřed návsi se nachází šedá kamenná studna, která nejspíše poskytuje místním obyvatelům potřebnou vodu. V levém popředí je celkem výrazný růžový dům s dřevěnou střechou. Vedle domu vidíme šest dětí. Ty si hrají, sáňkují a povídají si. Všechny děti jsou teple oblečeny do zimního oblečení. Mají na hlavách čepice, kolem krku uvázanou šálu a ruce některým zahřívají rukávníky. Oblečení dětí je v nevýrazných barvách. Jen dívka stojící vpravo má výrazný žlutý šátek, a červenou sukni. Nejspíše pochází z bohatší rodiny. Z kopce sjíždí chlapec s dívkou na saních. Chlapec ovládá saně pomocí dlouhého klacku. Oba dva si jízdu velmi užívají. V pravé části obrazu se nachází vysoký štíhlý strom a dřevěný srub. Před ním je vyskládané dřevo na zátop, které hlídá celkem veliký sněhulák s červeným hrncem na hlavě. Toho nejspíše postavili zdejší děti.

Zachycený výjev se dle mého názoru odehrává odpoledne jedné prosincové neděle.

Tento obraz je převážně malován chladnými tlumenými barvami. Přesto na mě působí hřejivě a pozitivně.

Theresia Rung, 7.A

Na obrázku vidíme zimu. Tento obrázek namaloval Josef Lada. Můžeme vidět děti, které si užívají zimní radovánky ve vesnici.

Na bledě modré obloze poletují ptáci. V pozadí je růžový kostelík. U kostela je také hřbitov a zasněžená kaplička. U něj je kamenná zídka. Z levé strany můžeme vidět dřevěné domy, ze kterých se kouří. Ke kostelíku vede cesta, která je lemována holými stromy. Když bychom se v pozadí vedle kostelíku pozorně podívali, mohli bychom zahlédnout dva stromy a mezi nimi je černý kříž. Uprostřed kresby je zelený statek s členitými okny, velkými dřevěnými vraty a hnědými dveřmi. Na návsi je zamrzlá studna s pumpou.

Z levé strany můžeme vidět světle růžový dům s členitými okny. Mezi těmito okny je žlutý výklenek. Střecha tohoto domu je dřevěná a místy z ní visí rampouchy. Z pravé strany obrázku je vidět kopec, z kterého děti sjíždějí na svých dřevěných sáňkách. Vedle kopce stojí velký opadaný strom a hned u něj je dřevěná chalupa. Ta má také dělená okna a pod nimi je kupa dříví. U chalupy je sněhulák s mrkví a červeným hrncem na hlavě. Holčička se žlutým šátkem má na sobě červenou sukni a hnědý kabát. Ruce jí zahřívá náručník. Na zemi u dívek leží hnědý proutěný košík. Kousek vedle sáňkují další děti. Vedle stojící chlapec s hnědou zimní čepicí a hnědým kabátem pozoruje děti, které sáňkují. Za ním stojí kluk, který má na sobě zelenou čepici, bílou šálu a hnědý kabát. V rukou drží sněhovou kouli. Na dřevěných sáňkách za chlapcem vykukuje pěkný sněhulák.

Michal Šašek, 7CB

Na obrázku si na první pohled můžeme všimnout malé zasněžené vesničky. Obrázek poukazuje na zimní radovánky starší doby. Na pravé straně vyniká dřevěná chalupa. Od chalupy vede zasněžený kopec, ze kterého dvě ženy sjíždí na sáňkách. Naopak v levém rohu, můžeme vidět narůžovělou chaloupku se zasněženou střechou, vedle ní stojí malá studna. V pozadí určitě zaznameneáme velký nazelenalý dům, jehož rozpoložení je velice zvláštní. Vzadu za zeleným domem, na kopci, stojí růžový kostelík, který je obehnán nízkou kamennou zídkou. Na již zmíněném kopci se vine cesta kolem přerušované aleje krátkých opadaných stromů. V dáli za kopcem lze vidět další domky a chalupy.

Pokud se opět zaměříme na malou zasněženou vesničku v popředí, na levé straně spatříme již zmíněný růžový dům. Domek je otočený boční stranou k nám, tedy z pohledu malíře. Na jeho boční straně jsou dvě mřížovaná okna a mezi nimi je malý výklenek. Od jeho levé strany se vine plot podél jeho zahrady. Domek má zasněženou střechu. Vedle něj, na pravé straně, stojí již zmiňovaná studna, která je též zasněžená. Vedle něj se prochází dva lidé ve dřevácích a v teplém oblečení. Růžový domek má komín, ze kterého se kouří. Na pravé straně obrázku stojí dřevěná chaloupka, před ní je vyskládané dříví a před dřívím stojí sněhulák s červeným hrncem na hlavě. Vedle něj stojí vysoký strom. Před stromem vedou vyšlapané stopy, které patří dvěma dívkám, které zírají na sáňkující ženy. Jedna z dívek má na rukou navlečený rukávník. V pozadí vesničky, tam kde stojí zelený dům stojí další opadané stromy. Zelený dům má po stranách nerovnoměrné „věžičky“ ve kterých se jejich obyvatelé mohou pohybovat. Uprostřed domu se stěny domu snižují a nachází se v nich vrata. Vedle vrat na levé straně stojí vchodové dveře. Celý dům obsahuje několik oken ale i výklenků. Za zeleným domem, na kopci stojí již zmíněný růžový kostelík. Z kostelíku se tyčí věžička. Vedle kostelíku stojí kaplička, ale to je pouze má domněnka. V pozadí stojí další domy a chalupy a z jejich komínů se kouří. Jeden z chlapců, před růžovým domem za sebou táhne sáňky a na nich je

postavený proutěný košík. Před zeleným domem jsou u kopce naskládané velké kameny, ale to je také pouze má domněnka.

Alžběta Čabrádková, 7.C

Na obrázku je zasněžená vesnice s kostelem za bílého dne, kde si děti na vsi staví sněhuláky, sáňkují a užívají si zimní období v 19. století. Autorem obrázku je Josef Lada a dílo se nazývá Co přináší zima.

V popředí obrázku je šest dětí rozmístěných po téměř celé šířce obrazu. Na levé straně je chlapec, který drží sněhovou kouli a za sebou táhne sáňky s malým sněhulákem. Kousek před ním stojí menší chlapec s rukama v kapse, který sleduje přijíždějící děti na velkých dřevěných saních. Napravo od saní postává dívka s chlapcem, kteří také pozorují právě přijíždějící saně. U dívčiných nohou leží velký proutěný košík. Všechny děti jsou různobarevně a teple oblečené, mají pokrývku hlavy, chlapci beranice, dívky šátky. Jsou obuté v dřevácích a jedna z dívek má ruce schované v rukávníku. Hned za dětmi se tyčí vysoký holý strom, který zaujme dlouhým rovným kmenem a jen malou korunou s krátkými větvemi. Napravo od stromu je postavený sněhulák s cihlovým hrncem na hlavě. Hned za sněhulákem můžeme vidět malou část dřevěné chalupy s modrým oknem a krásně vyskládaným dřevem vpředu.

Střed obrazu zabírá velké zelené selské stavení. Je to takové klasické vesnické stavení s vraty uprostřed dvou budov. Pravá je obytná a zdobí ji čtyři čistě modrá okna. Levá slouží k hospodářským účelům a má jen dvě malá okénka. Před statkem na vyprázdněné vsi se vyjímá studna. Ke statku se vpravo tiskne posmutnělý běžový domeček. Vlevo v přední části návsi konejší větší dům. Je to způsobeno zejména jeho meruňkovou barvou fasády, okouzlujícím dřevěným štítem a oblými tvary.

Pozadí obrazu dominuje velký růžový kostel usazený na kopci za vsí. Je obklopen hřbitovem, jenž lemuje kamenná zeď. K hřbitovu se vlní vyšlapaná cesta sněhem osázená nízkými holými stromky. Úplně vlevo se schovává trojúhelníková střecha s komínem, ze kterého stoupá dým. Ten se výše vytrácí v modrošedé obloze. Stejná střecha vykukuje i na pravé straně.

Obraz na mně působí veselým a klidným dojmem, připomíná mi bezstarostné zimní radovánky, obraz bych si pověsila do jídelny, protože by mne celý den inspiroval.

Evelin Vyšínová, 7.A

Mám před sebou obrázek od známého malíře, ilustrátora a kreslíře Josefa Lada. Výjev na obrázku se odehrává v zimě, kdy je všude hustě napadaný, čistě bílý sníh, který se dál ještě sype z oblohy.

Hlavní motiv nacházím uprostřed. Skupinka dětí tráví volný čas radovánkami. Protože se děj odehrává v roce 1952, jsou děti oblečeny typicky pro tuto dobu. Chlapec s dívkou sjíždí z kopce na dřevěných saních a brzdí klacíkem. Na sobě má hnědou beranici a teplé vysoké boty. Zahalený je do hustého kabátu. Jeho oblečení doplňují tmavé kalhoty a bílý nákrčník. Za ním sedí děvče, které se ho drží za pas. Je oblečené do zeleného kabátu, přepásaného žlutým šátkem a hnědé sukně.

V popředí kolem těchto dvou dětí jsou shluklé další kamarádi dva chlapci v dřevácích, v nichž jeden drží v ruce sněhovou kouli a ten druhý má obě ruce v kapsách. Z levé strany stojí děvče s košíkem a s menším chlapcem nedaleko nich se tyčí vysoký holý strom bez listů. Vlevo od tohoto stromu se nachází dřevěná roubenka, před kterou je postavený sněhulák s červeným hrncem na hlavě. Naproti dětem stojí zděná chalupa, jejíž střechu pokrývá sníh. Uprostřed kresby se nachází malá studna.

V pozadí se rozpíná velký zelený statek s hnědými vraty, od kterého se vine cesta sněhem k hřbitovu, u kterého se vyjímá růžový kostel.

Malba na mě působí mile, děti se usmívají, je na nich vidět, že se radují. I přestože je všude bílá sněhová pokrývka, díky barvám nepůsobí obrázek smutně, ale naopak vesele.

Nela Adamusová, 7.A

Dopis slavné osobnosti

Dopis Evě Burešové

Milá Evo,

jsem tvá velká fanyinka. Sleduji všechny tvoje seriály a moc se mi líbí, jak zpíváš. Moc ti gratuluji k narození chlapečka, vymyslela jsi mu moc hezké a originální jméno. Přeji vám, ať jste hodně šťastní a zdraví. Moc ráda bych se s tebou někdy setkala, je to takový můj nesplněný sen, tak snad se mi někdy vyplní. Měj se moc hezky a těším se na další krásné seriály a filmy, ve kterých budeš hrát.

Terka Valdmanová, 8.B

Dopis Karlu IV.

Vážený Karle IV.,

jsem ráda, že jsem se o Vás v dějepise dozvěděla, co všechno jste udělal pro naši zem. Moc obdivuji Vaši práci a hlavně, že jste byl spravedlivý. Udělal jste pro Prahu mnoho dobrého, byl jste jeden z mála, koho zajímalo, co se v Čechách děje. Na vaší práci se teď jezdí dívat mnoho cizinců. Vaše práce a jméno Karel IV. je vidět všude. Například o Vašem Karlštejnu byl natočen moc krásný film. Myslím, že se doba hodně změnila, ale vaše památky budou obdivovány ještě dlouho po nás.

S pozdravem,

Terka Adamcová, 8.B

Dopis Milanu Denkovi

Kdybyste měl dnes poslední den svého života, vážený pane učiteli, co byste ten den podnikl? Rozloučil byste se s učiteli a vašimi žáky? Byl byste se svými nejbližšími? A nebo byste odjel na místo, kam jste se vždy chtěl podívat? Také byste mohl jít na místa, kde jste pobýval jako malý, a nebo nanejhůř byste to mohl propít v smutku. Ale takový, myslím, nejste. Ať už byste si vybral cokoli, tak jsem vám chtěl říct, že vás máme všichni moc rádi a budeme na vás vzpomínat jako na nejhodnějšího a nejlepšího učitele školy Lerchova.

Libor Hlaváč

Dopis panu

Zátopkovi Vážený pane Zátopku.

Od doby, co jste odešel, se nenašel tak dobrý člověk, jako jste vy. Vaše výkony, byly ohromující. Nikdy by nikdo nečekal, jak dobrý sportovec může být obyčejný člověk, jako jste byl vy.

Vaše výkony byly neuvěřitelné.

Bára Řánková, 8. B

Dopis panu Pelému

Vážený pane Pelé,

jsem váš velký fanda v tom, co jste dokázal ve fotbale. Ve vaší době se hrálo především pro zábavu. Dnes se hraje pro peníze, ale najdou se někteří, kteří hrají hlavně pro zábavu. Vaše láska k fotbalu je to, co mě dost inspiruje. Tam, kde jste vyrůstal, jste nemohl profesionálně hrát fotbal. Když jste hrál, já jsem nebyl na světě, a to ani spousta lidí, které jste inspiroval. Já jsem taky začal hrát fotbal, protože mě to bavilo. Chtěl bych vám poděkovat za všechno.

Dopis Karlu Krylovi

Vážený pane Kryle,

i přes to, že váš odchod není tak dávno, hodně věcí se změnilo. Vaše písně jsou však stále poslouchané, krásné a aktuální. Možná by vás překvapilo, jak jste nebyl daleko od pravdy, když jste mluvil o budoucnosti. I v tuto dobu byste měl o čem psát. Například útoku ruských vojsk na Ukrajinu. I vy jste zažil, v roce 1968, ruská vojska v Praze a objevuje se to i ve vašich textech. I vy jste musel do exilu, stejně jako to zažívají tisíce lidí na Ukrajině, protože v Rusku vládne „Veličenstvo Kat“, který ničí vše kolem sebe. Věřím, že kdybyste tu byl, skrze svou kytaru byste lidem odhaloval pravdu.

Barbora Roučková, 8.B

Dopis panu Forejtovi

Pane Forejte,

velice obdivuji vašeho podnikatelského ducha a odvalu v dnešní době provozovat restauraci se světovou kuchyní. Vaše popularita stoupá i přes špatné podmínky pro podnikání. Bohužel jste se zaprodal pro reklamu. Zpívání k propagaci nezdravé kuchyně je opak toho, co jste provozoval ve své restauraci. Kdybyste místo zpívání pro Mekáč dělal zdravá jídla ve své restauraci, udělal byste lépe. Pokud opravdu chcete zpívat, zkuste to radši ve sprše.

Jakub Dušek, 8. B

Mikuláš Červený, 7.C

Kristýna Šatrová, 7.C

Vánoční příběhy

Šťastné a veselé (Anežka Kočí, 7.A)

Ležela jsem v bedně. Už strašně dlouho, tak strašně dlouho čekám na ten den. Den, kdy mě zase konečně vybalí z bedny a pověsí mě na stromeček. Ptáte se, jaký je to den? No přeci Štědrý den, kdy jsou všichni spolu a šťastní. A ptáte se, kdo jsem já? Jsem sice jen věc, ale jsem symbolem Vánoc. Ne, nejsem stromeček ani kapr. Já jsem ozdoba na stromek! A dovoluji si říct, že jsem krásná ozdoba na stromek! Jsem červená a bílou barvou jsou na mě nakreslené spirálky. Právě tu ležím s ostatními ozdobami a všechny čekáme na to, až nás vybalí.

V tom se bedna zatřese a já cítím, jak ji někdo sundává ze skříně- Nadzvedne víko a já vidím dva usměvavé obličejy, stromeček a skoro celý obývací pokoj. A pak mě konečně pověsí na stromek – letos jsem vychytala místo pěkně nahoře, takže mám krásný rozhled. Kdybych ale bývala tušila, co mě čeká, nebyla bych z místa vysoko u špičky tak nadšená.

Hned po dozdobení stromku to šlo od desíti k pěti. Abych vše vysvětlila... Moje rodina má totiž kočku. Takovou malou, hubenou mršku, která věčně způsobuje nějaké katastrofy. A ani dnešní den se nevyhnul její hravé povaze. Když tatínek otevřel dveře ven, že ještě přinese jmelí, protáhlo se to malé kotě mezi dveřmi a proběhlo směrem ke stolu, na němž ležela mísa se salátem. Kotě zřejmě chtělo ochutnat, protože během okamžiku vyskočilo na stůl a mísu převrhlo. Děti začaly kotě honit, ale to se nedalo a snažilo se schovat ve větvích ozdobeného stromku. A co se nestalo! Jedno z dětí po kotěti skočilo, strčilo do stromečku a ten začal padat! Už jsem byla přesvědčená, že je to můj konec!

Ale tatínek naštěstí rychle přiběhl a jen tak tak stromek zachytil. Představte si tu situaci – kotě ve větvích, tatínek drží stromeček, děti ječí a všude je bramborový salát. Uf, naštěstí jsem to přežila a máme si zase o čem s ozdobami v krabici celý rok povídat.

Vánoce očima bezhlavého kapra (Zuzana Šantrůčková, 7.A)

Ach jo, to je zase den, povzdychl jsem si. Ještě nedávno jsem žil v líhni, a teď jsem zase někde jinde. Dnes ráno si mě přivezli od prarodičů, kde mi včera utnuli hlavu a teď tu ležím uprostřed kuchyňské linky a dvě divné holky mi vytahují jednu šupinu po druhé a myslí si, že jim to doopravdy přinese nějaké peníze... Na žvýkačky možná, ale ne na něco božského, co by šlo objednat ze Sheinu.

To ale není všechno. Matka s dcerou se hádají (prý jako vždycky), v jakém stylu ozdobí vánoční stromeček. A zdá se, že to opět vyhraje stříbrná... Crrrrrr, ozve se domovní zvonek. A už je tu návštěva. Božíčku, to je řevu a smíchu. Přemýšlím, co na to asi říkají sousedé.

A pak už mě maminka strčila do trouby a přichystala ostatní. Pěkně rozporcovaného mě naaranžovala na talíře a rodina usedla ke stolu. Byl večer, za okny byla zima a všechno se krásně třpytilo čerstvým sněhem. Konečně napadl na Vánoce sníh! Barevná světýlka ozařovala stromeček, jiskry z prskavek poletovaly všude okolo a já se na to díval jako stále se zmenšující kus masa. Jsem součástí krásných Vánoc, pomyslel jsem si těsně před tím, než mě dojedli úplně.

Štědrý den psíma očima (Klára Dvořáková, 7.A)

Jmenuji se Connie a jsou mi 4 roky. Je 24. 12. a je ráno, takže jdu vzbudit svoji paničku Klárku. Běžím do pokoje, musím tam být dřív, než se Klárka probudí. Vidím vykukovat nožičku pod peřinou a tak si trochu kousneme...Tadááá! To ji probudilo!

„Klárko, pojd' honem ven, nebo se počůráám, honem, já už to fakt nevydržím...“ Nic. Tak běžím probudit maminku. „Haf, haf!“ Nic. Takže jdeme škrábat na dveře, to zabírá: A už vidím Klárku, jak bere do ruky vodítko. Uf, to bylo o fous, málem jsem se vážně počůrala.

A co je to támhle za fešáka? Promiň Klárko, ale jdu se seznámit s támhletím psem. Ale kam utíká? Že by si chtěl hrát na honěnou? „Connie!“ slyším Klárku, jak mě volá zpět a velmi neochotně se vracím. Prý nemám utíkat, aby se mi něco nestalo.

Po návratu maminka pořád spí a Klárka dělá snídani. Když pak odejde do koupelny, jdu se podívat, co dobrého to mamince přichystala. Mňam, vánočka! Klárka je super! Přesně ví, co mi chutná! Ale proč na mě maminka zvyšuje hlas? Nechápu...

Po snídani šly Klárka s maminkou zdobit stromeček a tak jsem se trochu válela na gauči a přemýšlela o tom, co dostanu za dárky. Pamlsky, masíčko, oblečky, doplňky... Ale co když nic nedostanu, když jsem tak zlobila? Ale tak snad něco ano.

Pak už je zase čas venčení, ale dneska na mě maminka s Klárkou nějak zapomínají – připravují lososa a salát. To mají štěstí, lososa já ráda. Po návratu z procházky pak chystají stůl a jíme. Nedaly mi salát, ale granule s lososem, tak alespoň něco. Pak už ale cinká zvoneček a letím ke stromečku. Ponořím čenich do hromady dárků. Vrtím ocáskem a čmouchám a čmouchám. Jsou tam velké dárky a malé dárky a dostanu tolik věcí! I Klárka dostane! Jsem ten nejšťastnější pes pod sluncem!

Dominik Kiml, 7.C

Příběh padlého anděla: Matériel Regnerand

Psal se rok 2022, když týden před připomenutím narození Krista anděl Matériel zhřešil. Bůh však neušetří anděly, kteří hřešili, ale svrhne je do temné propasti podsvětí a dá je střežit, aby byli postaveni před soud. Padlému andělu Matérielu se ale povedlo skrýt před Bohem a utekl před svým trestem předurčeným.

Měl v plánu zničit Vánoce a zlikvidovat veškeré bytosti, které rozdávají dárky. Nejprve se chtěl vrhnout na Santu, tak se padlý anděl Matériel vydal na severní pól. Však když tam dorazil, viděl jen sněhovou pustinu. Tak hledal dál a dál až konečně narazil na bájnou Santovu vesnici. Na nic nečekal a vydal se za Santou. Ale když si ho všimli skřítci, Santu o něm hned informovali. Santa se tak před padlým andělem Matériem schoval do svého bunkru. Po hodinách hledání Santy to padlý anděl Matériel vzdal.

Jako druhého měl v plánu zneškodnit Dědu Mráze, a tak se za ním vydal do Ruska. Když se dostal na Sibiř, rychle spěchal do lesů, sednout si pod strom. Udělal dobře, neboť Děda Mráz se Sněhurkou tudy často jezdili. Netrvalo dlouho, když je padlý anděl Matériel v dálce uviděl, jak jedou na saních se zapřaženými bílými koňmi. Schoval se rychle za strom a čekal než se Děda Mráz ze Sněhurkou přiblíží. Když projeli, pronásledoval je až k jejich jeskyňce. Když tam Děda Mráz se Sněhurkou dorazili, Děda Mráz do jeskyňky vkročil a z truhly vytáhl dvě lahve se zázračnou ruskou vodou. Vrátil se zpět do saní a jeli se Sněhurkou dál. Když odjeli, padlý anděl Matériel vklouzl do jeskyňky, kde našel čtyři truhly plné lahví s pro něj neznámou průsvitnou tekutinou a do všech těch lahví přidal jed. A o Dědu Mráze bylo rázem postaráno.

Jako třetího chtěl zlikvidovat Ježíška, proto se vydal na adresu: Boží Dar 1, 362 62. Toho si, ale všiml strážný archanděl Požáriel a řekl si, že musí jeho plány zhatit. Prozatím nechal padlého anděla Matériela v mylném přesvědčení, že Ježíšek na Božím Daru skutečně bydlí, přestože tam měl ve skutečnosti pouze poštovní doručovací adresu. Nechal padlého anděla Matériela hledat a klepat na všechny domy ve vsi. V každém z těchto domů mu otevřel převtělený strážný archanděl Požáriel a upřímnými slovy o smyslu Vánoc a dobrotě Ježíška ho pomalu a jistě přesvědčoval, aby svůj plán neuskutečnil. Dozvěděl se tak, že lidé nejsou jen hmotně zaměřeni, že smyslem svátků je poklidné teplo rodinného krbu, přítomnost blízkých, jejich souznění, společně strávené chvíle, a že představa malého nevinátka Ježíška stmeluje a zanechává v lidech jen to dobré. Za posledním domem čekal na padlého anděla Matériela strážný archanděl Požáriel ve své skutečné podobě a řekl mu: "Jsem moc rád, že už svůj původní plán nechceš uskutečnit. Že ti lidé nejsou lhostejní a ponecháváš jim víru a možnost setkávání s jejich blízkými. Můžeš se tedy nyní se mnou vrátit." Padlý anděl Matériel mu však odpověděl: " Přestože lidé svou víru neztratili, tak já už se s tebou na nebesa nevrátím a raději si v podsvětí počkám na svůj soudný den."

Vojtěch Pojar, 8.C

Natálie Verešová, 6.C

Sofie Zábranská, 7.C

Alžběta Bavorská - Sissi

Na dnešní rozhovor jsem si pozvala císařovnu Alžbětu Bavorskou neboli Sissi.

Císařovna se narodila 24.12 1836 v Mnichově. Byla manželkou císaře Františka Josefa I. Nejvíce ale byla známá a proslulá svou krásou.

1) Dobrý den, tak já bych se tedy zeptala na první otázku. Jak byste se nám představila a co byste nám o sobě řekla?

Jmenuji se Alžběta Bavorská přezdívaná Sissi. Jsem Rakousko-Uherská císařovna a manželka Františka Josefa I. Jsem především známá pod svou krásou a půvabem. Miluji cestování, sport a zkoušení nových věcí

2) Já vám děkuji, že jste se mi takto představila. Další otázku tady mám na vaše dětství, mohla byste nám o tom více povědět?

Samozřejmě, můj otec byl vévoda Maxmilián Josef Bavorský a matka byla Ludovika Bavorská.

Na svět jsem přišla s jedním zoubkem, což bylo považováno za šťastné znamení. Můj otec si užíval života. Vystudoval na univerzitě, byl filozofem, spisovatelem, cestovatelem, hudebníkem i básníkem, ale nikdy nevykonával žádnou důležitou funkci. Od mala mě učil jak si užívat života. Zdědila jsem po něm lásku k cestování, přírodě a zvířatům. Má matka Ludovika byla dcerou bavorského krále Maxmiliána I. a sestrou Žofie, matky rakouského císaře Františka Josefa I. Vyrůstala jsem stranou bavorského dvora a na rozdíl od většiny tehdejších princezen ze mě vyrostla nekonvenční, svobodomyslná a citlivá dívka.

3) Váš otec vás vedl k vašim zálibám. Které z vašich zálib, byli vaše oblíbené?

Od mala jsem milovala sport. Velmi ráda jsem plavala, jezdila na koni, procházela se po horách a rybařila. Velkou zásluhu v těchto mých zálibách měl opravdu můj otec, který mne k tomu od mala vedl a tyto záliby miloval stejně jako já.

4) Ale také jste měla silný vztah k literatuře, pokud se nemýlím.

Ano, ano, hodně jsme pohlížela na svět kolem sebe prostřednictvím poezie a literatury. Sama jsem se zabývala

psaním básní a téměř vše přirovnávala k řeckým hrdinům. Mezi mé oblíbené patří Achilles a Odysseus.

I tito řeční hrdinové měli na císařovnu obrovský vliv. Největší lásku však chovala k

německému básníkovi Heinrichu Heinemu. Tento básník ji ovlivňoval natolik, že si dokonce i samotná Alžběta myslela, že s ním přichází do spiritistického kontaktu.

5) Jak jste již zmiňovala, psala také básně. Mohla byste nám o tom více sdělit?

Psaní básní patřilo k dalším mým oblíbeným koníčkům. Už od svých deseti let jsem si vedla poetický deník, do kterého jsem si zapisovala v podobě básně každou událost, která se mi přihodila. Tuto lásku jsem opět pravděpodobně zdědila po svém otci Maxmiliánovi, který taktéž skládal básně. Stejně jako já, i on byl velkým obdivovatelem Heinricha Heina. Což byl byl německý prozaik, básník, publicista a esejista, představitel hnutí Mladé Německo v romantismu. Na konci rozhovoru bych mohla něco málo ukázat ze své tvorby, pokud byste měla zájem.

6) To by bylo skvělé. Když jsme se tady bavili o té literatuře a poezii. Což je takové i pro někoho romantické. Napadá mě jak to vlastně bylo s Vámi a se svatbou? Vy jste se s Františkem Josefem I. vůbec neměli brát.

Ano přesně tak, manžel si měl nejdříve vzít mou sestru Helenu. Helena mu navíc byla věkově blíže. Je mezi námi sedmiletý věkový rozdíl. Jenomže Franc se zamiloval do mne a já do něho.

Kromě toho že Helena byla prvorozená dcera. Na rozdíl od Sissi byla více slušná a ne tak divoká. Jenomže František Josef I. si prosadil svou, že si vezme Sissi jeho rozhodnutí se vůbec nelíbilo jeho matce, která Sissi neměla vůbec v oblibě.

7) Vaše manželství a láska vždy vypadala jako z toho nejkrásnějšího románu.

Opravdu jsme se s Francem velmi milovali, ale zdání často klame. Velmi často jsem litovala, že jsem se za něho vůbec vdala a pohádkové manželství to skutečně nebylo. Jenže když si tu svatbu prosadíte, musíte dávat najevo, jak jste šťastní a zamilovaní.

Láska to byla, ale svérázná. Když se mluví o skutečné podobě vztahu Sissi a Františka Josefa I., v počátečních fázích vztahu. Jejich vztah opravdu připomínal to, jak jej vykreslují nejromantičtější snímky, které kdy o Sissi vznikly. Budoucí císař se do tehdy patnáctileté dívky skutečně zamiloval a ona do něj. Jenže zatímco František Josef I. miloval svou ženu až do smrti, a i proto jí mnohé prominul, u Sissi láska v pozdějších letech ochladla. Nebyla to ovšem její vina. Sissi opravdu po většinu manželství spíše trpěla a svazek s Františkem Josefem měl od ideálu daleko.

8) Přemýšlela jste někdy nad tím, kdyby si vás manžel nakonec vybral vaši sestru, tak jak to mělo být. Čemu byste se věnovala?

Zasmála se. Nejspíš bych jezdila jako jezdčynie v cirkusu. Jezdeckví byla má veliká láska a žít dobrodružný život plný cestování, by bylo pro mne velmi příjemné.

9) Jaké to vlastně bylo, když někdo jako vy, člověk milující svobodu musel začít dodržovat spousty zásad chování atd.?

Bylo to strašné... Musela jsem se chovat dle etických a dvorních předpisů a nebýt sama sebou. Musela jsem se učit nespočet nových jazyků. Navíc jsme si vůbec nerozuměli s tetičkou. Nejvyšší bod zlomu bylo to, když mi zakázala vychovávat mé vlastní děti. To byl jeden z hlavních důvodů mého cestování.

10) Bylo cestování veliký problém ve vašem manželství?

Nemyslím si. Já jsem měla velké psychické problémy a cestování mi od nich pomáhalo, navíc mne velmi bavilo. Myslím si že manželovi cestování zas tak nevadilo.

11) Proč tato úvaha?

Jak jsem zmiňovala, trpěla jsem psychickými problémy, a proto jsem se rozhodla podpořit milenecký vztah mého manžela s herečkou Katharinou Schrattovou. I já sama jsem měla milence. Díky tomuto a mému cestování, jsme manželství takzvaně lépe přežívali.

Dokonce se šířily řeči, že její nejmladší dcera Marie Valerie - jediné dítě, u něhož si Sissi prosadila, že si jej vychovala sama a podle svého - je nemanželské. Pravdou je, že se dívka narodila v Uhrách, kde Sissi trávila množství času s tamní šlechtou, že by ale její dcera byla počata mimo manželské lože, se nikdy neprokázalo.

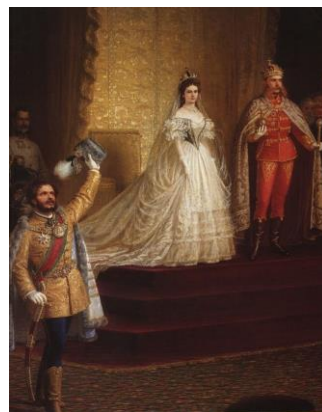
12) Vy už jste to sice nakousla, ale musím se zeptat. Vy jste vlastně přišla o dvě děti ze čtyř. Jaké to bylo pro vás jako pro matku?

Smrt obou dětí mě velmi zasáhlo. Bylo opravdu velmi bolestivé, to když jsem byla prvorodička a mé první dítě zemřelo. Smrt syna nebyla také vůbec příjemná. I přestože syn spáchal sebevraždu.

Sissi se po smrti dcery uzavřela od sebe. Když její syn Rudolf spáchal sebevraždu zřekla se víry a začala vyvolávat duchy mrtvých panovníků.

13) Já jsem na vás vždy obdivovala vaše krásné dlouhé vlasy stříhala jste si je vůbec někdy?

Měla jsem dlouhé vlasy až ke kotníkům, a ano, přiznávám, že vlasy jsem si odmítala stříhat. Jenže mě kvůli dlouhým a těžkým vlasům trápily bolesti hlavy. Když jsem si chtěla aspoň na chvíli ulevit, vlasy jsem si nechala pověsit na hák u stropu.

Sissi se řídila zásadou "pro krásu se musí trpět" i v jiných ohledech. Týkalo se to zejména jejích vlasů, které jí postupně narostly až ke kotníkům. Každý den jí je žena, kterou si Alžběta vyhlédla v opeře, musela několik hodin pročesávat a upravovat. A pokud jí vytrhla moc vlasů, Sissi jí klidně dala i pohlavek.

14) Bylo velmi neobvyklé to, že jste měla tetování. Co vás k tomuto nevšednímu rozhodnutí přivedlo?

No jak jsme již zmiňovala, velmi ráda jsem cestovala a má oblíbená přeprava byla lodní. Moře je samo o sobě krásné a vzhledem k tomu, že miluji zkoušení nových věcí, žádnému dobrodružství se nebráním. Tak jsem se rozhodla potetovat stejně jako námořníci. Mám na pravém rameni kotvu. Takto jsem se vrátila z jedné plavby.

15) Na vás byl spáchán atentát v Ženevě ve Švýcarsku. Zemřela jste probodnutím pilníku ve Švýcarsku. Co bylo asi důvodem spáchání atentátu?

Netuším, přemýšlet nad tím nehodlám, byl to osud. Stalo se to 10. září 1868 v Ženevě. Dotyčný člověk mě pilníkem bodl do srdce, ránu jsem necítila ani o ní nevěděla. Následně jsem zemřela.

Život Sissi skončil tragicky – v roce 1898 zemřela po atentátu v Ženevě. Její smrt těžce zasáhla její přítelkyně i manžela, Františka Josefa I. Historici se ale shodují, že mnoha ohledech byla pro Alžbětu Bavorskou smrt vysvobozením. V té době totiž velmi často upadala do depresí, a život už ji netěšil. Melancholickou císařovnu postupně zlomily všechny rodinné tragédie - smrt její dcery a sebevražda syna, tragické úmrtí její mladší sestry při požáru.

Něco málo z literární tvorby Sissi

„Jsem racek a nemám žádnou zem,
žádný břeh nezvu svým domovem.

Jsem chvíli tu a chvíli tam,
od vlny k vlně přelétám

Liberty

Postavím si loď, loď krásnou! Všichni nad ní budou žasnout,
až jsi spatří v moři plout.

„Volnost“ na stožár ji stoupá,

„Volnost“ na přídi houpá,

svobodně se noří proud.

Nikol Karbanová, 9.A (kráceno)

Dopisy 6.A

Dopis mému domácímu mazlíčkovi

Antonín Polák

6.A

v úterý 21.11. 2022

Milá Muffinko,

rád bych ti napsal dopis o tom, jak si k nám přišla.

Celí to začalo tím, že náš dvoutýdňový králíček Igor našel v šimrnosti a měl se tam dobře. Pak jsme měli 2 králíky, ale ti máma byla unavená, tak jsme sišli maminku přimlouvat, že potřebujeme králíčka. Dlouho se vymlouvala, říkala: „ať bude větší“ nebo „Uvidíme.“ Ale nakonec nám sdělila, že přece jenom došla.

V srpnu jsme sešli kles a potřebovali vyhlášení. Byli jsme se podívat na králíky vstříknout se šimrnosti, ale nakonec maminka objevil Tele, tak jsme se jdi podívat do Klatov kde je bydlela by a když jsme se vrátili měli jsme Tele a rado. Je to moc rád, protože je nejroztomilejší a nejlépejší králíček šimrnosti na světě, přesto je dělá občas loučinky.

Triz Triz

Dopis Jerušce

Terena Faicová

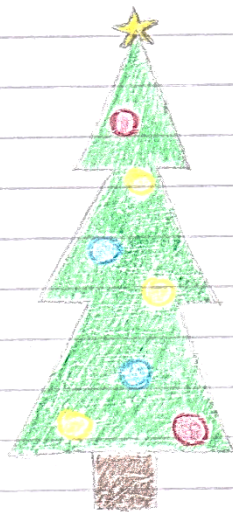
6.A

Lušice 21.11.2022

Ahoj Jeruško,

jako si se celý rok měl? Doufám, že na vánoční svátky nebudeš nemocný, so by nás všechny hodně mrzelo. Chěla jsem Ti napsat už v srpnu, ale neviděla jsem, jestli nejsi na dovolené v Chorvatsku jako my, a proto Ti píšu až teď. Na letošní Vánoce se moc těším, ale nejsem si jistá, jestli je možné, aby jsi splnil všechna má přání. Neboj, nebudeš si předseda ani levnější plav, ale jsi pár malíčkosť, které pro sebe určitě nebudeš šetřit v dnešní době schovat. A pokud budeš mít na Štědrý den trochu času, můžes se u nás nastavit na návštěvu. Ráda bych si s tebou popovídala, ale je mi jasné, že na 24. prosince už máš spoustu plánu. Tak já Te nebude obtěžovat a raději jsme se do Štědrého dne už neviděli, popřeji jím předem krásné Vánoce. Měj se hezky a užívej.

Tvá Terka

Dopis mému domácímu mazlíčkovi

T. ŠVAJGLOVÁ

G.A

Lučice 21. 11. 2022

Ahoj, Biggie ♥

Ty moje klobidlo, pamatuju si, když si tě moje sestra přivlela ze Glovenska. Byl jsi taková malá chlupatá kulíčka, která měla čtyři kilo. Když jsi mě viděl poprvé, koukal jsi na mě, jak na vraha, ale já jsem tě hned milovala. Byl jsi tak roztomilý, to jsi furt neboj. Nejde zapomenout na to, když ti rostli dlouhé kaubky, jak jsi doma rozkousal vše, co ti přišlo do cesty. Tě dveři po podlahu. No nebudeme si lhát, byl jsi klobivé špěnátko. Ale teď už jsi velký pes, co má dvacet kilo a ani už moc neklubiš. No maminka se na tebe klobí pořád, protože jámile odejde do práce, běháš si lehnout do její postele. Někdy jdeš i ke mě do postele, protože víš, že já se na tebe nebudu klobit jako maminka. Zlobím se na tebe jen, když začneš chytat homáry a moučky do hlavy a probudíš mě. Vždy když mě probudíš, začnu se chytat do školy o něco dříve, abych měla více času, tě před odchodem do školy pomazlit. ♥

Měj se hezky.

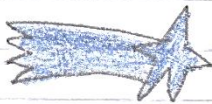
A už buď hodný
pejsk.

Tvoje Tetka.

Dopis Jeriškovi

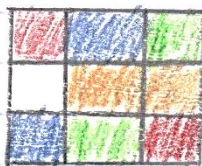
J. Šolc
6. A

Dňa 27.11.2021

Milý Jerišku,
celý rok som sa moc tešil na to, keď Ti
budeš písať tento dopis. Ináč som sa poslušal
a byť hodný, čo som minulý rok sľúbil.
Jaťe jednou Ti chci podakovať za darčeky,
ktoré mi minulý rok priniesol. Nejaké
sa mi líbili a slávnosti. Teda som
ich vybral a miesto hračky by som Ti poprosil,
aby si mi poštou stromček rozdistriboval nejakou
jednou dobrodružnou knižkou a rubikovu kostku.
Ďakujem.

Tejček Šimon.

Dopis oblíbené postavě

L. Novák

6. A

Luice 21.11. 2022

Ahoj Luke,

Jak se máš? Doufám, že dobře. Rozhodl jsem se ti napsat, protože ses mi dlouho neovláš.

Zajímalo by mě, jestli pořád bydlíš v té staré baráku, nebo sis už našel lepší bydlení. Při mé poslední návštěvě se u sebe nově neovláš.

A co Lukáš? Jste pořád přátelé? Pamatuju si, jak nás bavil svými příběhy během cesty k našim princeznám. Nedokázal povídat jinak ani na pět vteřin. Tvoji vyprávění ohlasil i dlouhý čas. Lhář má bránu vysvobodit princeznu. Moc rád na tuto naši výpravu vzpomínám. Chlěl bych se na oplátku povídat k sobě na návštěvu a doufám, že svou návštěvu nějakou veselou příběhem. Bydlíš v Luici s mamkou, sestrou, mladším bratrem Štěpánem a psím Guffynem. Máš tu hodně kamarádů se kterými rád hraješ fotbal, florbal a vybijenou. Ať přijedeš, chlěl bych se s nimi seznámit. Měli bychom se domluvit o letních prázdninách. V létě je u nás na Luici moc hezky, bude se ti tu určitě líbit. Počítáme se na vltavě vyžít na Luici, na svůj volný čas v Borové Ládě a na Lipce na Pražské. Kromě toho navštívíme skvělou Annu, kde pracuje moje mamka a můžeme si tam zahrát i minigolf.

Už se těším na svou návštěvu. Pokud se měj moc hezky, poodpočívaj si a všechny děsi.

Ahoj Láďa

Dopis Jirušce

Lucie Kroupová

6.A

Lužice 21.11.2022

Milý Jirušku,
je 21. listopadu a u nás se už objevily první
sněhové vločky a mrázek. Inak to tak bude i o Vánocích,
abychom si užili sněhových radovánek a prázdnináčků.
Celý rok jsem se těšila na to, až Ti budu psát dopis
a znovu Ti budu vyhlížet z okna. Inažila, jsem se
poslouchovala a byl hodná, ale občas to bylo opravdu
těžké. Mám bych napomněla na své přání.

Pod stromčkem bych si přála najít nějaké knížky
a pár kousků oblečení určitě nebude na škodu. Samozřejmě
i dárečky pro rodiče a batičku s dědou, kteří nás každým
rokem navštíví a to jsou pro mě ty nejkrásnější chvíle,
když jsme celá rodina pohromadě, smějeme se, povídáme si
a užíváme si Vánoce. Na stole voní maminčina cukroví
a stromček krásně svítí. Hlavně si ale pro celou rodinu
přeji zdraví - viděný poklad, jak se praví. Také lásku,
pohodu, nikdy žádnou nehodu. Už se na Tebe a na
všechny tyto chvíle moc těším.

P.S. Předem Ti na vše děkuji.

Ahoj

Lucia

Dopis mé oblíbené postavě

Jiří Blahoud
6.A

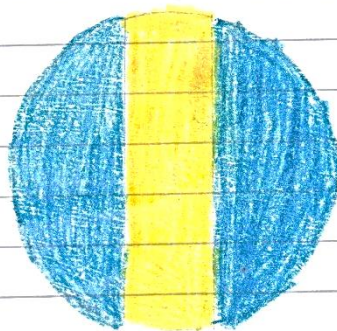
Yusice 21.11. 2022

Dobrý den Cristiano,

Chěl bych Vám napsat dopis. Moc rád Vás pozoruji v televizi, na sociálních sítích a obdivuji Vaše sportovní výkony a styl. Jste pro mne ten nejlepší fotbalista na světě. Také hraji fotbal na tým jmenem TJ SUŠICE a snažím se být tak dobrým jako Vy. Fotbal hraji již před lety a sedím na kategorii starších žáků ve starších kategoriích jen z důvodu nedostatku hráčů. Jsem v úvodu jako Vy. Yusice je malé město v České republice, které má jedenáct tisíc obyvatel. Doufám, že se někdy uvidíme a přeji Vám mnoho úspěchů ve Vaší fotbalové kariéře.

Mějte se hezky

Jiří Blahoud

Barbora Řánková, 9.C

Eliška Oulehlová, 8.B

Výlety 4.C

Výlet
Kouba

Výlet na Jmí

Jeli jsme na výlet na Jmí. Když jsme dorazili k sjezdovce, už tam na nás čekal bratránek. Sedli jsme si u nich na lavičku a čekali ještě na babičku a dědu. Když přijeli, mohli jsme se vydat na výlet. Šli jsme do kopce a vedle nás byl odtok vody, ale voda tam nebyla. S bráčkou jsme tam skočili a šli vedle cesty. Potom jsme vylezli a šli zase po cestě s mamkou a tatínkem. Když jsme vyšli celý kopec, rozhodli jsme se s bratránkem a s bráčkou, že se běhneme celou louku. Dole jsme u chaty čekali asi tak čtvrt hodiny. Když dorazili i oni, tak jsme zase jeli domů. Potom můj starší brácha běžel k pomníku, kde končil lampiónový průvod, protože tam měl stát se skautama. Chvilku jsme čekali doma a pak jsme se šli podívat na lampiónový průvod. Když byl konec, tak jsme šlechali na basket, ale jenom se starším bráčkou a tatínkem. Po basketu jsme se vrátili domů a šli spát.

David Petráš

V Praze

Včera jsme jeli s celou rodinou do Prahy.
V Praze jsme jeli metrem. Pak jsme šli do
hračkářny Hamleys a přišel jsem si autíčka na
dálkové ovládání. Naštvili jsme Václavské
náměstí. K obědu jsme si dali bagetu.
Pak jsme nakupovali oblečení. Také
jsme se zastavili v Decathlonu. Nashočili
do metra a jeli k autu. Autem jsme jeli do kúče.
Vystoupili jsme a šli pro psa k babičce.

Halloween u babičky Eliška Kočí
V středu ráno o prázdninách jsme se vypravili za
naši babičkou a prababičkou.

Když jsem přijeli k babičce, tak jsem se s ní objala
a chvíli jsem si s ní povídala.

S mojí sýgrou jsem se pak dohadovala o jedno tričko, ale pak
jsem ustoupila.

Dopoledne se šla moje sýgra malovat a po ní jsem šla
já.
Jenže když mě moje babička uviděla, řekla, že vypadám
jako čokoláda.

Totíš milá jsem hnědý obličej, a tak mě moje mamka
domalovala.

Mamka začala dlatat dýně a já se sestrou jsme
je vyřezávaly.

Pak mamka začala obnavovat, že se chce fotit.

Tak nás nakonec vyfotila babička a já jsem začala
protestovat, že mám hlad.

Začali jsme rozdělovat oheň a nosit jídlo.

Babička ale zjistila, že nemá sladký kečup.

Vydala se za sousedy pro kečup a oddměně se
vrátila i s kečupem.

Večer jsme odjeli a museli dávat pozor na srnky.

Pravěk 4.C

Betty Vošalíková, Eliška Kočí, Natálie Kohoutová, 4.C

Lucka Sechterová, Anička Holá, 4.C

Lucka Tranová, 7.C

Ta překrásná vánoční chvíle
už přichází,
kdy jeden v druhém jen dobro nachází.
usedneme pospolu
a dech se tají,
zazáří stromeček
a koledy hrají...

Kouzelné Vánoce a příjemné prožití svátečních
okamžiků

přejí
všichni ze ZŠ Lerchova

Sára Potužáková, 7.C